

Ĉapitro dek kvar

Norberto la Norvegia Krestodorsa

Ciuro evidente estis pli kuraĝa ol ili supozis. Dum la sekvantaj semajnoj li ŝajne fariĝis pli pala kaj pli malgrasa, sed nenio indikis, ke li jam kapitulacis.

Ĉiam, kiam ili preterpasis la triaetaĝan koridoron, Hari, Ron, kaj Hermiona premis siajn orelojn al la pordo por kontroli, ke ene Lanuga ankoraŭ graŭlis. Snejp glitadis ĉirkaŭe aspektante amarhumore laŭ sia kutimo, kio certe signifas, ke la Ŝtono restis ankoraŭ en sekuro. Nuntempe ĉiam ajn Hari preterpasis Ciuron li donis al li kuraĝigan rideton, kaj Ron komencis riproĉi tiujn, kiuj mokis la balbuton de Ciuro.

Okupis la atenton de Hermiona, tamen, pli ol la Ŝtono de la Saĝuloj. Ŝi komencis desegni siajn studohorarojn, kaj donis kolorkodiĝon al siaj notoj. Tio tute ne ĝenus Hari kaj Ron, se ŝi ne daŭre insistus, ke ili faru simile.

“Hermiona, la ekzamenoj okazos post epokoj.”

“Post dek semajnoj,” Hermiona knalis. “Tiuj ne estas epokoj, tio similas je sekundo al Nikolao Flamel.”

“Sed ni ne aĝas sescentjaraj,” Ron memorigis al ŝi. “Tamen, kial vi studas, vi ankoraŭ scias ĉion.”

“Kial mi studas? Ĉu vi frenezas? Vi scias, ĉu ne, ke ni devas sukcesi en ĉi tiuj ekzamenoj por altiĝi al la dua jaro? Ili tre gravas, mi devis komenci antaŭ monato, mi tute ne scias, kial mi prokrastis...”

Bedaŭrinde, la instruistoj ŝajne opiniis same kiel Hermiona. Ili ŝarĝis la studentojn per tia amaso da ekstraj hejmtaskoj, ke la Paskaj ferioj certe ne estis tiel gajaj kiel la Kristnaskaj. Kiel oni povis distriĝi dum Hermiona sidis proksime kaj recitis la dek du utilojn de draka sango, aŭ ekzercis sin al vergaj movadoj? Ĝemante kaj oscedante, Hari kaj Ron pasigis la plejparton de sia libera tempo kun ŝi en la biblioteko, provante plenumi siajn ekstrajn taskojn.

“Mi neniam memoros ĉi tion,” ekkriis Ron je iu posttagmezo, ĵetante sian plumon malsupren, kaj rigardante sopire el la biblioteka fenestro. Estis belege por la unua fojo en monatoj. La ĉielo estis klarblua, kiel miozota floro, kaj la aero eligis la aromon de la venonta somero.

Hari, kiu elserĉis la planton “Fraksinelo”^[46] en *Mil Magiaj Herboj kaj*